Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

te cū ad me. & ponā oculos meos sup illū. Suggessim⁹ dno
meo. n potest puer relinquere patrē suū. si enim illū
dimiserit moriet. Et dixisti seruis tuis. Nisi uenerit frēr ur
minimus uobiscū. n uidebitis ampliꝰ faciē meā. Cū ergo
ascendissem⁹ ad famulū tuū patrē nrm. narrauim⁹ ei
omia que locutus ē dns ms. Et dixit pat nr. Reuertimi
ni. & emite nobis parū tritici. Cui diximus. Ire n possu
mus. Si frat nr minim⁹ descendet nobiscū. pficiscem⁹
simul. alioquin illo absente n audem⁹ uidere faciem
uiri. Et ille respond. Vos scitis qd duos genuerit m
uxor mea. egressus ē unus. & dixistis. bestia deuorauit
eū. & huc usq; non cōparet. si tuleritis & istū. & aliqd
ei inuia ēcigerit. deducetis canos meos cū merore
ad inferos. Igit si intrauero ad seruū tuū patrē nrm.
& puer defuerit. cū anima illius ex huius anima pen
deat. uideritq; eū n ē nobiscū. moriet. & deducent
famuli tui canos ei⁹ cū dolore ad inferos. Ego ppria
seruus tuus qui in mea hunc recepi fide & spopondi
dicens. nisi reduxero eū. peccati reus ero in patrē meū
omi tēpore. Manebo itaq; seruus tuus pp puero in mi
nisterio dni mei. & puer ascendat cū fratrib; suis. non
enī possū redire ad patrē absente puero. ne calamita
tis que oppressura ē patrē meū testis assista. Non se pote
rat ultra cohibere ioseph. multis coram astantib;. unde
pcepit ut egrederent cuncti foras. & nullus intēcet ali
enus agnitioni mutue. Eleuauitq; uocē cū fletu. Quā au
dierunt egyptii. omisq; domus pharaonis. & dixit frib;
suis. Ego sum ioseph. Ad huc pat ms uiuit. Nec pote